

«مجید ابهری» از نتایج یک پژوهش درباره زندگی مجردی می گوید

چرا جوان ها زندگی مجردی را انتخاب می کنند؟

جوان هایی که زندگی مجردی را انتخاب می کنند، دو دسته هستند. آن ها که با وجود داشتن خانواده ترجیح شان این است که به تنهایی خانه ای اجاره و زندگی مستقل را تجربه کنند و دسته دوم هم کسانی که اجبار آن ها را وادار به تنها زندگی کردن کرده است. دانشجویها، جوانانی که به دنبال کار به شهرها آمده اند یا آن ها که از همسر جدا شده اند و ناچارند تنها زندگی کنند در دسته دوم این ماجرا قرار می گیرند. به گزارش تابناک، «مجید ابهری»، استاد دانشگاه و آسیب شناس از آمار ۲۲ درصدی جوان هایی می گوید که در شهرهای بزرگ زندگی می کنند، آن هم در حالی که خانواده آن ها در همان شهر هستند.

● پاسخ ۱۶۴۰ دختر و پسر به دلایل زندگی مجردی شان

«ابهری» از پژوهشی که با موضوع زندگی مجردی انجام داده شده و علت انتخاب زندگی مجردی توسط این دسته از جوانان می گوید: «وقتی از ۱۶۴۰ دختر و پسر که مجردی زندگی می کردند، علت جدا زندگی کردن شان سوال شد، ۸۰ درصد آن ها توافق اخلاقی نداشتن با خانواده و محدود بودن رفت و آمد با دوستان را بیان کردند. بعد از آن هم طلاق، جدایی از همسر و نبود تمایل به بازگشت به خانواده بعد از زندگی مستقل، توانایی مالی قابل توجه و دوست نداشتن محل زندگی والدین از نظر جغرافیایی از دلایل دیگر این جوان ها بود. البته ۱۵ درصد پسرانی که زندگی مجردی را انتخاب کرده بودند، زندگی با جنس مخالف را علت انتخاب خود بیان کردند به عبارتی همان ماجرای ازدواج سفید که از پنج سال پیش راجع به آن و آسیب های این نوع ازدواج در رسانه ها هشدار دادم چرا که تحقیقات نشان داده ازدواج سفید موجب کاهش آمار ازدواج و افزایش شلختگی فرهنگی است.»

● جوان هایی که خانواده هایشان در شهر دیگری هستند

«ابهری» همچنین از علت زندگی مجردی جوان هایی که خانواده آن ها در شهرهای دیگر زندگی می کنند، می گوید و این که این افراد، اشتغال، ادامه تحصیل، علاقه نداشتن به بازگشت به زادگاه خود به دلیل محدودیت امکانات تحصیلی، آموزشی و تفریحی و دارا بودن امکانات بیشتر در کلان شهرها را علت برگزیدن زندگی مجردی و دوری از خانواده بیان کرده اند.

● جنسیت افراد مورد پژوهش قرار گرفته
این آسیب شناس اجتماعی همچنین خاطر نشان می کند: «حدود ۷۰ درصد از افراد مورد پژوهش پسر و ۳۰ درصد دختر بودند و این جامعه آماری از شهرهای تهران، اصفهان، مشهد، شیراز و رشت انتخاب شدند که به ترتیب مقام های اول تا پنجم را درباره انتخاب زندگی مجردی توسط جوانان به خود اختصاص دادند.»

گفت و گو با جوان هایی که زندگی مجردی را به کانون گرم خانواده ترجیح داده اند

زیر سقف تنهایی

نسیم سپیلی آروزنامه نگار

پرونده

خانه هایی کوچک با وسایلی محدود و سکوتی عمیق و طولانی. این جا خبری از شوق و شور و هیجان خانه پدري نیست. این جا مادری آشپزی نمی کند و بوی خوش غذا در اتاق ها نمی پیچد، پدري روزنامه نمی خواند، کودکی با اسباب بازی هایش بازی نمی کند و .... این جا معمولاً فقط سکوت و تنهایی موج می زند. بله، این جا خانه مجردی است. تنهایی، استقلال، خودسازی، آزادی، آرامش و ... واژه هایی است

گپ و گفتی با چند نفر که زندگی مجردی را انتخاب کرده اند

نمی زنم. در این نوع زندگی اول و آخر تمام تصمیمات خودت هستی. از کسی تایید و تشویق نمی گیری. این نکات هم می تواند مثبت و هم منفی باشد و به نوع شخصیت انسان باز می گردد. مهدی در پایان می افزاید: «نام «خانه مجردی» در اذهان عمومی به خوبی جا نیفتاده. به نظرم باید لفظ تنهازیستن را به جای خانه مجردی به کار برد.»

● دوستانم به خانه ام به عنوان پاتوق نگاه می کردند!

سعید ۲۶ ساله که به اجبار به سمت زندگی مجردی کشیده شده، می گوید: «بعد از فوت مادر و پدرم مجبور شدم تنهایی زندگی کنم. در زندگی کنار خانواده باید تن به برخی خواسته های اجباری آن ها بدهی و توقعاتی پیش می آید اما در مجردی تنها با مسائل شخصی خودت سرو کار داری.» او می افزاید: «خانواده های امروزی با حمایت های بی دلیل جلوی استقلال فرزندان را می گیرند در صورتی که باید بستر مستقل شدن آن ها را فراهم کنند. بعد از آن فرد آمادگی زندگی در اجتماع را پیدا می کند.» سعید درباره خوبی و بدی این نوع زندگی می گوید: «مشکل اصلی دوستانم بودند. کسانی که فکر می کردند خانه مجردی پاتوق است! البته من به اجبار رابطه ام را با آن ها قطع کردم. مشکل بعدی هم هزینه هاست که گاهی برای یک آدم تنها در دسرساز می شود.»

● دانش آموزی و زندگی مجردی
سارا ۱۷ ساله، دانش آموز و از وضع مالی بسیار خوبی برخوردار است. او که چندی است به خاطر درس خواندن برای کنکور خانه اش را از خانواده جدا کرده، می گوید: «ما یعنی من و پدر و مادر در نظر اعتقادی و سبک زندگی با هم فرق داشتیم. خانواده من زیاد با روحیات و اخلاقیاتم کنار نمی آیند. تقریباً تمام دوستانم که بین سنین ۱۷ تا ۱۹ سال هستند، مجردی زندگی می کنند.» او درباره علت انتخابش و تصمیم اش به زندگی مجردی می گوید: «کسی چکات نمی کند. هر طور دوست داری لباس می پوشی، غذا می خوری و ... اما وقتی مریض می شوی کسی نیست از تو پرستاری کند یا خسته که هستی برایت چایی بریزد و .... در این وضعیت صفر تا صد زندگی ات دست خودت است و کمی غفلت باعث می شود همه چیز را بپازی!»

در گرایش به زندگی مجردی علل مختلفی وجود دارد که دامنه آن از اجبار تا اختیار گسترده است. کسانی که به دلایل کاری و تحصیلی مهاجرت می کنند، مطلقه ها جزو افرادی هستند که گاهی به اجبار تن به زندگی مجردی داده اند اما در آن سونیز برخی از مجردان کاملاً اختیاری این نوع زندگی را انتخاب کرده اند. بنابراین نمی توان به یک جمع بندی کلی درباره این موضوع دست یافت. با این حال، خواندن صحبت های این افراد کمک زیادی می کند تا با این سبک زندگی بیشتر آشنا شد.

● زیر بار زور نمی روم!

سامان ۲۷ ساله دکترای دندان پزشکی دارد. او از ۱۸ سالگی به فکر زندگی مجردی افتاده است. سامان می گوید: «ویژگی های اخلاقی خاص من باعث این انتخاب شد. مستقل بودن از چند نظر خوب است، مهم ترین آن داشتن حس راحتی و آرامش، روی پای خود ایستادن، بالا رفتن اعتماد به نفس و داشتن استقلال مالی و مکانی است و این که دیگر کسی نمی تواند به آدم امر و نهی کند. من تحت نظارت زندگی کردن را دوست ندارم. خانواده سختگیری داشتیم و به این کار رغبت نداشتیم. حتی من را طرد کردند اما من تابور اشکستم و در ابتدا از کار های کوچک مثل فروشنده گی شروع کردم.» او مشکلات مالی و خلأ احساسی را از جمله سختی های این نوع زندگی می داند و می گوید: «خانواده ها باید از سنی که بچه ها توانایی کار کردن دارند، آن ها را به سوی مستقل شدن سوق بدهند.»

● تنهایی را دوست دارم اما سخت است!

مهدی، ۳۳ ساله و مهندس معماری شش ماه است که مجردی زندگی می کند. او می گوید: «من آدم اجتماع دوستی نیستم، از مخالفان ازدواجم و تنهایی برایم بهتر است. کمی اجبار و انتخاب شخصی من را به سوی مجرد زیستن کشاند. فکر می کنم خانواده ها باید از ۱۸ سالگی به بعد فرزندان شان را آماده زندگی مجردی کنند و شیوه استقلال داشتن را به آن ها بیاموزند.» او با این که تنهایی را دوست دارد یکی از مشکلات این نوع زندگی را تنهایی می داند و می گوید: «گاهی سه یا چهار روز کسی را نمی بینم و حرف

«شهلا کاظمی پور» جمعیت شناس از آمار های زندگی مجردی می گوید

تقریباً نیم میلیون نفر!

شهلا کاظمی پور، جمعیت شناس در گفت و گویی با مادر باره زندگی مجردی می گوید: «جمعیت افراد مجرد با مجردانی که تنها زندگی می کنند متفاوت است. در این بین باید توجه داشت کسانی که مجرد زندگی می کنند، سه گروه اند: یا ازدواج نکرده اند یا طلاق گرفته یا همسر شان فوت کرده است.»

● مردهای درگیر زندگی مجردی ۲ برابر زنان هستند

وی درباره آخرین آمار های زن و مرد هایی که زندگی مجردی را انتخاب کرده اند، ادامه می دهد: «دلایل تک زیستی می تواند اجباری مانند مهاجرت، تحصیلی، شغلی و همچنین اختیاری باشد. در کل تک زیستی پدیده ای است که در کشورهای غربی رایج و در کشور ما نیز اشاعه پیدا کرده است. در غرب افراد از ۱۸ سالگی از خانواده جدا می شوند و این کار تبدیل به نوعی هنجار شده است حتی اگر خانواده پدري شرایط ایده آل داشته باشد زندگی با آن ها برای جوان غربی پذیرفته نیست و این که نتوانسته استقلال داشته باشد برایش نوعی سرفاکنده گی است. پس در آن فرهنگ جدایی از خانواده برای کسب استقلال و خودسازی است در حالی که در جامعه ما از این نوع زندگی برداشت غلطی شده و افراد بیشتر برای آزادی و فرار از محدودیت های خانواده به سوی آن کشیده می شوند. بنابراین این نوع زیست در خانواده های بالای شهر بیشتر نمود دارد.»

● تفاوت زندگی مجردی جوانان غربی و جوانان ایرانی

این جامعه شناس با بیان این که خانواده های تک زیست هر سال افزایش می یابند، ادامه می دهد: «دلایل تک زیستی می تواند اجباری مانند مهاجرت، تحصیلی، شغلی و همچنین اختیاری باشد. در کل تک زیستی پدیده ای است که در کشورهای غربی رایج و در کشور ما نیز اشاعه پیدا کرده است. در غرب افراد از ۱۸ سالگی از خانواده جدا می شوند و این کار تبدیل به نوعی هنجار شده است حتی اگر خانواده پدري شرایط ایده آل داشته باشد زندگی با آن ها برای جوان غربی پذیرفته نیست و این که نتوانسته استقلال داشته باشد برایش نوعی سرفاکنده گی است. پس در آن فرهنگ جدایی از خانواده برای کسب استقلال و خودسازی است در حالی که در جامعه ما از این نوع زندگی برداشت غلطی شده و افراد بیشتر برای آزادی و فرار از محدودیت های خانواده به سوی آن کشیده می شوند. بنابراین این نوع زیست در خانواده های بالای شهر بیشتر نمود دارد.»

یادداشت یک روان شناس درباره آسیب های زندگی مجردی

خطر در کمین نوجوانان

الیه رضوی | روان شناس عمومی

گرایش به استقلال شخصی در همه افراد ناپدیده است و مشخصه های مختلفی دارد. یکی از آن ها تنهازیستی کردن است. آمار ها نشان می دهد در کلان شهر ها علاقه به این نوع زندگی زیاد است. علت های مختلفی از جمله اختلاف اعتقادی نسل جدید با والدین، سخت گیری های خانواده، شکاف بین نسلی در گرایش به این نوع زندگی دیده می شود. همچنین گاهی کشمکش بین والدین در روان

روحي، روانی و افسردگی را به دنبال داشته باشد.

● آیا زندگی مجردی درست است یا غلط؟

به راستی نمی توان به صورت کلی به خوبی یا بدی این نوع زندگی اشاره کرد و یک جمع بندی کلی داشت زیرا در این مقوله سن فاکتور مهمی است. در سنین پایین به علت ناپختگی احتمال خطرات و آسیب های اجتماعی بالاتر می رود زیرا یک نوجوان دوست دارد همه چیز را امتحان کند و ممکن است ناهنجاری هایی مانند روابط جنسی زود هنگام، مواد مخدر و ... را تجربه کند و آینده اش را به تباهی بکشد. البته در سنین بالاتر هم که هیجانانگیز تر می شود، درست یا نادرستی زندگی مجردی به انتخاب ها و نوع سبک زندگی فرد بستگی دارد و نمی توان برای آن ها حفاظ امنیتی مطمئنی تصور کرد.